

que atribuïa la fundació de *Centelles* al rei *Swinhila*, falòrnia històricament i formalment erroni, però en l'últim sentit no s'errava de gaire. En canvi Rohlf (Boletim de Filol. XII, 1951), desbarra totalment (aprovat per P. Marsà, RFE xxxviii, 129) en suggerir que pugui venir d'un SANCTUS ELIAS, a despit de l'accentuació i de la palatal *l*.

¹ Encara que ell posa l'a. 898 en el mapa p.p. la Fund. Enc. Cat., *Cat. Rom. Osona*, 1984, p. 70, no hi deu figurar el nom propi perquè no hi ha res d'això en *Cat. Car.* d'Abadal, ni en el *Dipl. de la Cat. de Vic*, de Junyent. — ² És possible que en la variant *Sentell* (de *D*), 1071, tinguem la pèrdua de la *i* de SINTILLI; un cogn. *Centell* el troba *AlcM* a Igualada i Badalona, i jo vaig conèixer personalment un barceloní d'aquest nom. — ³ Hi ha tot de paral·lels: *Pontiglia* (a. 1587) a Poschiavo, *Punteglias* a Glion (PONTICULA), car allí 'pont' és femení, com en cast. ant., i 3 llocs dits *Purtéglija* a Schnaus. *Planta-Schorta, Rätisches Namenbuch*, s. v.

CENTENYS i CANTENYS

Centenys, agregat d'Esponellà (Gironès).

PRON. MOD.: *santéys*, oït a Serinyà per Casac. i a Banyoles per JCor. (XLIV, 137).

DOC. ANT. *Centenno* a. 968 (Abadal, *Eixalada*, 199).

El Centenys, mas i pda. d'Albanyà (Alt Empordà).

ETIM. *Centenys* i *Cantenys* són dos NLL celtoïdes, i veïns. Sembla que deriven d'algun NP d'origen cèltic. Cal pensar en CANTENUS i CANTIUS (documentats per Holder) i en CENTINIUS (documentat per Skok). J. F. C. [AN i EN es corresponen segons els diferents dialectes cèltics. D'aquí també *Centinyà*, prop de Taús i Nargó, V., s. v. *Centelles* (parònim C).]

CENTFONTS

Partida antiga del terme de Llessui (Pallars Sobirà), grafiada *Sentafonts* a l'*Spill* de Castellbò (f. 117r).

PARÒNIM. *Santifonts*, Rbg., pda. entre Castaubàs i Coll de Boix, limitant ja amb el terme de Soperuny (veg. X. Terrado, *Toponímia de Betesa*, 124).

PRON. MOD.: *santifóns*, oït allí per Terrado.

DOC. ANT. *Centum Fontes* a. 979 (Abadal, *Pallars i Ribagorça* n.º 253); *Centum Fontes* a. 979 (Serrano, *Not. Hist. Rib.*, 471).

ETIM. Del llatí CENTUM FONTES 'cent fonts', indicant un indret on l'aigua és abundant. J. F. C.

CEPIELLO

Derivat mossàrab de *cep* ll. CIPPUS 'soca' (E. T. C. I, 251).

Cerbe, Cerbi, V. Serbós

CERC/CERCS (*Cerqueda, Cerconeda, Cercós*),
CERCET (*Cercèdol*)

Aquests noms procedeixen de les variants llatí-vul-

gars de QUERCUS f. 'alzina', que tot i reemplaçat per *alzina*, com a apel·latiu, ha persistit en la toponímia catalana.¹

CERC, municipi de l'Alt Urgell, molt a prop de la Seu d'Urgell.

PRON. POP.: *serk*, transcrit per Casacuberta a la Seu (c. 1920).

DOC. ANT. 863 «in territorio Orgelletano, in villa que dicitur Cerco, subtus ipsum Olibeto» (Baraut, *Doc. Urg.*, § 22.7); 1022 «Sancti iusti de Cercho»; 1064 «sancto iusto de ipso Quercho» (Balari, 212); *Cerc* 1288, 1289 (Valls i Taberner, *Priv. d'And.*, 439, 446).

ETIM. Del ll. vg. *CERQ(U)US, la variant de l'originari QUERQUS (ll. cl. QUERQUS), per la dissimilació de QY - QY com en QUINQUE > CINQUE.

Havien existit alguns homònims: Balari (p. 212) indica l'existència d'una vila, *Cerc*, en una donació de 1077: «in uilla Olius ad locum que dicitur Bel puig, de parte orientis in uilla que nuncupatur Cerco», que era evidentment prop d'Olius (Solsona), i amb aquest motiu notem que en l'acta de consagració de l'església de Sant Esteve a Olius (1079) hom esmenta l'església de *Sant Pere de Cerco* (Rocafort, *Geogr. Gen. de Cat.*, *Prov. Lleida*, p. 617).

Una donació de 947 per part del comte Isarn de Ribagorça i la Comtessa Adelaida, a l'abat Aton, ens informa de l'existència d'un terreny anomenat *Cerc*, a la ribera de Sort: «facimus cartam donationis --- de ipso alodio de *Cerci*, cum ecclesia ipsa S. Licerii, in comitatu Paliars, in ipsa ribera de Sorte» (M. Serrano y Sanz, *Not. i Doc. Hist. de Ribag.*, p. 298).

³⁵ I en un doc. de 1046 hom esmenta *Cerco sancto* com a lloc situat a la Vall de Siarb en el comtat de Pallars (Balari, 212); notem, a més, *Cercpleixat*, nom de lloc antic testificat en un doc. berguedà de 954, veí de Roset (Serra Vil., *Pinós i Matpl.* III, 81) provinent de Q(U)ERCUS *PLAXATUS 'alzines de branques entreteixides' (*DECat* VI, 388a15).

Notem també que *Cierco* és poblet agregat del municipi de Vilaller, a 5 k. al N. d'aquest poble i S. de Senet (Alta Ribagorça); i un altre amb aquest nom damunt Saünc, agregat de Benasc.

CERCS (grafiat també *Sercs*), nom d'un districte municipal de Berguedà, que inclou l'antiga parròquia de Sant Jordi de *Cercs*, el poble del Pont de Rabentí (cap del municipi) i diversos veïnats.

PRON. POP.: *sercs* (JCor., 1936), *serks* oït a Borredà; segons una nota de Cor. el nom *Cercs* sonava llavors una mica arcaica, i la gent se'n diu *ponterrans*.

DOC. ANT. Apareix en l'acta de consagració de la Seu d'Urgell: 837 *Cercbos*, a la còpia del S. XII, *Cercos* (Pujol, 237); 979 «et in comitatu Cerdaniense in valle Bocranense [Brocà] vel Lilitenense in locum que vocitant *Cercos* vel Riutorto» (Monsalvatge I, 244); 984 en doc. de Eixalada *Cerkos* (Abadal, *Eixalada*, p. 211); *Cerchs* en el cens de 1359 (*CoDoACA* XII, 68).